

शास्त्रलोकात् पु० इत० तद्दृक्मूले राजनि० । [राजनि०
शास्त्रलोफल पु० शास्त्रमत्या इव फलमस्य । तेजःफलदृष्टे
शास्त्रलोवेष्ट पु० शास्त्रमर्तो वेष्टयति वेष्ट-अण् । शास्त्रमर्तो-
निर्यासे मोचरने रत्नमा० । एवुल् । तत्रैव । [दृष्टम् ।
शास्त्र पु० शास्त्र-व । १ देशभेदे हेमच० । तस्य २२भे च भारते
शास्त्रण पु० “काकोत्यादिः स वातघ्नः सर्वास्त्रद्वयसंयुतः ।
सानुपोदकसांसस्तु सर्वास्त्रैश्च समन्वितः । स चोष्णः स्यष्ट
नवण्यः शास्त्रणः परिकीर्तितः” सुश्रुतोक्ते औषधभेदे ।
शशव पु० शश-घञ् । १ शिशो शब्दर० । स्वार्थे क । तत्रैव
शशवेदम् अण् । २ शशसम्बद्धे त्रि० “तिरात्” शशमा-
शोचम्” इति स्मृतिः ।
शशवर पु० शशयति विकारयति शश-णिच् अरन् । १ पापे
२ अथपराधे शोभद्भुजे च मेदि० । शशरेण प्रोक्तमण् ।
३ शशरस्त्रानिक्ते भीमांसाभाधरे । शशरस्येदम् अण् ।
४ शशरसम्बन्धिनि त्रि० ।
शशवरभेदात् न० शशवरभेदस्यास्त्रीव प्रथममा० स्वार्थे अण् ।
ताच्च हेमच० तस्य तत्तुल्यरत्नवर्णत्वात्तथात्वम् ।
शशवरी स्त्री शशरस्य प्रिया अण् ङोप् । १ शुकशिवत्रां
मेदि० । २ विद्याभेदे तन्त्रमा० । [ङोष् ।
शश्वत त्रि० शशद् भवः अण् । सतते नित्ये अमरः स्निवां
शश्वुल् त्रि० शश्वुलसिध सांसं भक्ष्यमस्य अण् । सांसा-
ग्नि हेमच० । [अमरः ।
शश्वुलिका न० शश्वुलीनां सङ्घः ङञ् । शश्वुलीसमूहे
शश्वुलिकाशाशांशे अदा० आत्म० सक० सेट् क्वा वेट् । प्राये-
णाङ् पूर्वः । आशास्त्रे आशासिष्ट “इदं कविभ्यः पू-
र्वंभ्योनमोवाकं प्रशास्त्रहे” उत्तरचरितोक्ते रन्यपूर्वोऽपि ।
शश्वुलिकाशासने अदा० पर० द्विक० सेट् क्वा वेट् । शश्वुलिकाशासत्
शश्वुलिकाशासन न० शास-ल्युट् । निक्षेपस्य हितसाधनादौ प्रवर्तने
२ राजदत्तभूमौ श्राजलेख्यभेदे ३ शास्त्रौ च मेदि० ।
शश्वुलिकाशासनहर्ष पु० शासनं हरति हृ-अच् । आशाहारके दूते ।
शश्वुलिकाशासित त्रि० शास-ल्यच् इट् । शासनकर्त्तरि ।
शश्वुलिकाशास्य त्रि० शास-ल्यच् इडमावः । १ शासनकर्त्तरि
त्रिका० । २ दुर्जे अमरः ३ उपाध्याये ४ न्ये ५ पितरि
संक्षिप्तमा० ।
शश्वुलिकाशास्त्र न० शिष्यतेऽनेन शास-ङ् । १ हितानुशासने मन्ये
शास्त्रं च वेदमूलकं सद्भिरादरणीयं नान्यत् यथोक्तं
“अतो वेदविरुद्धं शास्त्रोक्तं कर्म संत्यजेत् । स्वबुद्धि-
रचितैः शास्त्रैः प्रताप्येह च ब्राह्मिणान् । विद्वान् श्रे-

यसो मागं लोकनाशाय केवलम् । निन्दन्ति देवता
वेदांस्तपो निन्दन्ति सद्विद्वान् । तेन ते निरयं यान्ति
स्यसच्छास्त्रनिषेवणात् । श्रुतिस्मृतिसदाचारविहितं कर्म
शास्त्रम् । स्वं स्वं धर्मं प्रयत्नेन श्रेयोर्थीह सपा-
चरेत् । स्वबुद्धिरचितैः शास्त्रैर्भौह्यित्वा जनं नराः ।
तेन ते निरयं यान्ति युगानां सम्प्रतिश्रुतिम्” पद्मपु०
१७ अ० । “पुराणं भारतं वेदधर्मशास्त्राणि यानि
च । आयुषः क्षपणायैव धर्मतत्त्वे च चाचरेत् । पुत्र-
दारादिसंसारः पुंसां समूहचेतसाम् । विदुषां शास्त्र-
सम्भारः सद्व्योगाभ्यासविप्लवत् । इदं ज्ञेयमिदं ज्ञेयं
यः सर्वं ज्ञातमिच्छति । अपि वर्षशतेनापि शास्त्रान्
नाधिगच्छति । विज्ञायाच्चरतन्मात्रं जीवितञ्चापि
सञ्चबन् । विज्ञाय शास्त्रजालानि पारलौकिकमाच-
रेत् । पण्डितोऽपि हि मूर्खोऽसौ शक्तियुक्तोऽप्यश-
क्तिकः । यः संसारात्त चात्मानं ससुतारयितुं क्षमाः”
वज्रपु० । तामसशब्दे २२७१ पृ० दृश्यम् ।
“वज्रशास्त्रालोकनेऽपि सारादानं षट्पदवत्” सांख्यप्र० सू०
शास्त्रज्ञत् पु० शास्त्रं करोति ज्ञ-क्लिप् । मन्वादिषु ऋषिषु
त्रिका० ।
शास्त्रगत पु० शास्त्रे गत इव । प्रघटाविदि त्रि० ।
शास्त्रचारण पु० शास्त्रं चारयति प्रचारयति चर-णिच्-
ल्यु । शास्त्रोक्ताचारणप्रचारकर्त्तरि शब्दर० ।
शास्त्रतत्त्वज्ञ त्रि० शास्त्रतत्त्वं जानाति ज्ञा-क । १ शास्त्र-
तात्पर्यवेत्तरि २ ज्योतिषज्ञे शब्दर० ।
शास्त्रदर्शिन् त्रि० दृश-णिनि इत० । शास्त्रज्ञे शब्दर० ।
शास्त्रविदादयोऽप्यत्र ।
शास्त्रशिल्पिन् त्रि० शास्त्रं तज्ज्ञानं शिल्पनिवाऽस्त्वस्य
इति । १ शास्त्रज्ञानोपजीविनि २ काऽसोरदेशे पु० त्रिका० ।
शास्त्रिन् त्रि० शास्त्रं वेत्त्यधीते वा इति । शास्त्रज्ञे ।
शास्त्रीय त्रि० शास्त्रेण विहितः क्त । शास्त्रोक्ते धर्मादौ ।
शास्त्र्य त्रि० शास-ल्यच् । अनुशासनीये शिष्यादौ ।
शि तेजने स्वा० उभ० सक० अणिट् । शिनोति शिनुते अग्नै-
षीत् अग्रेष्ट ।
शिश्या स्त्री शिवं पाति पा-क ष्टमो० (शिशु) दृजे अमरः
“शिश्या कटुका तिज्ञा कषाया शोषकारिणी । उष्ण-
वीर्यां हरेन्मोदः कुष्ठचिह्नमभिक्रमीन् । वस्त्रिञ्छात्रण-
दाहाक्षवलासमर्षपातिनी” भावप० ।
शिक्ष त्रि० शिक्ष-कु कस्य नेत्त्वम् । अध्यवसायिनि त्रिका० ।